

Thư số 149 gửi Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam.

Phạm Bá Hoa

Tôi là người Việt Nam. Chào đời năm 1930 tại Đại Ngãi, quận Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng. Phục vụ quân lực Việt Nam Cộng Hòa từ ngày 12/5/1954 đến Giờ Thứ 25 ngày 30/4/1975. Sau ngày tang thương này, lãnh đạo Việt Cộng đẩy tôi vào trại tập trung trên đất Nam ngày 14/6/1975, chuyển đến trại tập trung trên đất Bắc ngày 16/6/1976, ra khỏi trại tập trung ngày 9/9/1987 về đến nhà ở Sài Gòn chiều ngày 12/9/1987. Rời khỏi Việt Nam đầu tháng 4/1991 đi tị nạn Việt Cộng trong đợt H05, và đang sống tại Hoa Kỳ. Tôi chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ về Việt Nam khi Việt Cộng độc tài còn cai trị quê hương tôi.

Ước mơ của tôi là được trở về Việt Nam sống trên quê hương cội nguồn của mình dưới chế độ dân chủ tự do. Vì vậy mà ước mơ đó luôn thúc đẩy tôi tổng hợp các tin tức và chọn lọc vào nội dung, giúp Các Anh và những thành phần yêu chuộng dân chủ tự do có nét nhìn rộng hơn và rõ hơn, về chế độ độc tài + gian trá + tự cao + tham nhũng, về những sự kiện trên thế giới liên quan trực tiếp lẫn gián tiếp đến mục tiêu ngăn chặn tham vọng thống trị thế giới của Trung Cộng, mà Hoa Kỳ và một số quốc gia phát triển đang thực hiện. Và khi lãnh đạo Việt Cộng tự suy yếu, hoặc Trung Cộng bị suy yếu thì lãnh đạo Việt Cộng không còn chỗ dựa, đó là cơ hội cho Các Anh và toàn dân đứng lên giành lại Quyền Làm Người của mình, nối tiếp dòng lịch sử oai hùng của dân tộc từ ngàn năm trước.

Là Người Lính trong Quân Đội gắn liền với hai chữ “Nhân Dân”, phải hiểu là Các Anh có trách nhiệm bảo vệ Nhân Dân, bảo vệ Tổ Quốc, **vì Tổ Quốc với Nhân Dân là trường tồn**, trong khi đảng cộng sản hay bất cứ đảng nào cầm quyền cũng chỉ một giai đoạn của lịch sử. Ngay cả Cộng Sản Quốc Tế là Liên Xô như đang chờ nắm quyền thống trị thế giới vô sản, đã phải sụp đổ từ đầu năm 1991 vì bản chất độc tài độc ác của cộng sản. Cộng sản Liên Xô sụp đổ, kéo theo nhóm quốc gia cộng sản vùng Đông Châu Âu cùng sụp đổ.

Chưa hết, Các Anh hãy nhớ lại vào nửa thế kỷ trước đó, phát xít Đức bắt đầu chiến tranh xâm lăng Ba Lan từ tháng 10/1939 và chiếm gần hết Châu Âu, trong khi phát xít Nhật bắt đầu chiến tranh với Hoa Kỳ từ tháng 12/1941 và chiếm gần hết các quốc gia vùng Đông Nam Châu Á, nhưng đến nửa cuối năm 1945 thì cả Đức lẫn Nhật phải gục ngã -vì họ là chế độ độc tài với tham vọng thống trị thế giới, không thể tồn tại dài lâu- trước thế giới tự do do Hoa Kỳ dẫn đầu. Và nội dung tôi gửi đến Các Anh được đặt trên căn bản đó.

Xin nói thêm cho rõ. Với những bài văn bài thơ của các tác giả ở trong nước, tôi xin sử dụng chữ viết truyền thống thay thế chữ viết thời Việt Cộng, ngoại trừ những nhóm chữ thời Việt Cộng mà tôi không hiểu nghĩa.

Với lá thư này, tôi tiếp tục tóm lược những bản tin liên quan đến:

1. Trung Cộng với biến động nhân sự?
2. Sau 45 năm cuộc chiến biên giới Việt-Trung.
3. Bộ Công An Việt Cộng lại bắt dân đổi thẻ căn cước mới.
4. Sinh viên Việt Nam thực tập tại Nhật Bản trộm cắp bị bắt.

1. Trung Cộng với biến động nhân sự?

Từ sau ngày **ông Lại Thanh Đức** - nhân vật mạnh mẽ chủ trương Đài Loan độc lập- đắc cử **Tổng Thống Đài Loan** trong cuộc bầu cử **ngày 13/1/2024**, giới quan sát trong nước cũng như ngoại quốc thấy ông Tập Cận Bình gầy đi, với nét mặt tiêu tụy, càng làm tăng thêm suy đoán về sức khỏe của ông Tập. Khoảng giữa tháng 1/2024 đến giữa tháng 2/2024, theo những tin đồn trong giới chính trị và giới quân sự Trung Cộng, thì **Chủ Tịch Trung Cộng Tập Cận Bình** đang lâm bệnh ung thư tuyến tụy, và **có thể ông sẽ tạm thời thoái vị**, nhất là đang trong tình trạng suy thoái kinh tế và ngoại giao, cộng thêm sự kiện tân Tổng Thống Đài Loan chủ trương Đài Loan độc lập, dẫn đến quyền lực của **ông Tập Cận Bình** đang bị thách thức nghiêm trọng trong nội bộ đảng. Theo đó, **ông Thái Kỳ** hoặc **ông Trần Mẫn Nhĩ** có thể sẽ là người thay thế ông Tập Cận Bình.

Nhắc lại hình ảnh **ông Tập Cận Bình** mặc chiếc áo khoác cotton trên đường phố Thiên Tân **ngày 25/12/2023**, thì bụng ông nhô hẳn ra. Nhưng 5 tuần lễ sau đó -**ngày 2/2/2024**- ông vẫn mặc chiếc áo khoác ấy khi đến thăm đơn vị quân đội cũng ở Thiên Tân, và đứng chụp hình như lần trước, nhưng cái bụng của ông phẳng phiu xuống đuột. Điều này nói lên sức khỏe của ông xấu đi khá nhanh.

(hai hình ông Tập Cận Bình trên đường phố Thiên Tân)

Vì những tin đồn đoán về sức khỏe của ông, nên ông cố gắng xuất hiện trong những trường hợp cần thiết để chứng tỏ bản thân không có vấn đề gì, và vẫn có thể nắm được tình hình chung. Trong khi **ông Tập Cận Bình** xuất hiện thường xuyên, thì **ông Thái Kỳ** -Bí Thư thứ nhất Ban Bí Thư Ủy Ban Trung Ương Đảng kiêm Chủ Nhiệm Văn Phòng Trung Ương Đảng- cũng xuất hiện trong những dịp quan trọng. Ông Thái Kỳ nhận được nhiều lời khen ngợi công khai từ ông Tập. Việc ông Tập có ý nâng cao địa vị ông Thái Kỳ là khá rõ ràng, cùng với những tin đồn đoán về bệnh tình của ông Tập, giả thuyết cho rằng ông Thái Kỳ rất có thể được chỉ định là người kế nhiệm, hoặc người thay thế ông Tập.

Với phiên họp toàn thể lần thứ 3 của Ban Chấp Hành Trung Ương khóa 20 của Trung Cộng bị trì hoãn hết lần này đến lần khác, khiến cho ngoại giới càng đồn đoán là ông Tập có thể tạm thời từ chức Tổng Bí Thư vì lý do sức khỏe, nhưng vẫn giữ chức Chủ Tịch Nước và Chủ Tịch Quân Ủy theo bài bản cũ của Mao Trạch Đông.

Ngày 4/1/2024, trong phiên họp của Thường Vụ Bộ Chính Trị, ông Tập có lời khen Ban Bí Thư Trung Ương trong những công tác đạt hiệu quả. Lời khen này rất hiếm hoi, nhưng được lặp lại tại cuộc họp Bộ Chính Trị **ngày 31/1/2024**. Với tư cách là Bí Thư Ban Bí Thư Trung Ương, **ông Thái Kỳ** được ông Tập cố tình khen ngợi như một ngôi sao chính trị đang lên.

Ngày 1 & 2/2/2024, **ông Tập Cận Bình** đến Thiên Tân, đây được coi là một hành động hỗ trợ **ông Trần Mẫn Nhĩ**. Tại Đại Hội đảng lần thứ 20, ông Trần Mẫn Nhĩ và ông Hoàng Khôn Minh thuộc phe của ông Tập là những người thua cuộc lớn nhất, vì không vào được Ủy Viên Thường Vụ Bộ Chính Trị. Ông Trần nhậm chức Bí Thư thành ủy Thiên Tân, nhưng không được thăng chức chỉ vì ông bị đồn đoán là người kế nhiệm ông Tập. Sự kiện ông Tập bất ngờ đến thăm Thiên Tân, và ông Trần Mẫn Nhĩ dường như đã chuyển sang một ngã rẽ mới.

Trong các triều đại Trung Cộng, có rất nhiều trường hợp viên chức bị giáng chức rồi được tuyển dụng lại. Ông Tập đang nhắm tới “bài học” đó. Khi không có ai là “con rối” thì ông Tập nghĩ đến ông Trần Mẫn Nhĩ, vì theo cách nhìn của ông Tập thì ông Trần Mẫn Nhĩ là “con rối trung

thành”, vì vậy mà ông Nhĩ có thể là “chiếc lốp dự phòng” khi ông Thái Kỳ bị ngăn chặn.

(ông Trần Mẫn Nhĩ)

Ngày 3/2/2024, ông Trần Mẫn Nhĩ chủ tọa phiên họp mở rộng của Thành Ủy Thiên Tân và phiên họp cán bộ lãnh đạo thành phố, cho rằng: “Việc nghiên cứu, tuyên truyền và hiểu thấu đáo bài phát biểu của Chủ Tịch Tập Cận Bình chuyến thăm Thiên Tân lần này, là “nhiệm vụ chính trị hàng đầu” hiện nay và sau này. Ngày 6/2/2024, ông Trần Mẫn Nhĩ đã chủ tọa cuộc họp mở rộng của Ban Thường Vụ Thành Ủy Thiên Tân và tuyên bố rằng, các chỉ thị của ông Tập Cận Bình phải được các địa phương thực hiện đầy đủ”.

Ông Trần Mẫn Nhĩ có lẽ đã nhìn thấy cơ hội. Nhưng ông Nhĩ chưa phải là Ủy Viên Thường Vụ Bộ Chính Trị, nếu ông muốn trở thành “con rối” của ông Tập, thì ít nhất phải giữ chức Giám Đốc Văn Phòng Trung Ương thì mới có hy vọng.

Ngày 4/2/2024, Trung Cộng tổ chức cuộc họp tổng kết chủ đề “**Tư Tưởng Tập**” tại Bắc Kinh, do **ông Lý Cán Kiệt** -Bộ Trưởng Bộ Tổ Chức thuộc Ủy Ban Trung Ương Đảng- chủ tọa. Các đảng ủy tự trị, thành phố, và người đứng đầu các cơ quan trung ương tham dự buổi họp. **Ông Thái Kỳ** cũng đến hội trường và có bài phát biểu. Bộ Tổ Chức Ủy Ban Trung Ương, dường như dưới sự lãnh đạo của ông
Thái Kỳ.

Ngày 7/2/2024, ông Tập Cận Bình gửi lời chào đến nhân sĩ thuộc các Đảng Dân Chủ và các đảng khác. **Ông Thái Kỳ,** ông Vương Hồ Ninh, và ông Đinh Tiết Tường đều có mặt. Ông Thái Kỳ đã tham gia vào công tác của Hội Nghị Hiệp Thương Chính Trị, và công tác của Mặt Trận Thống Nhất. Cùng ngày, ông **Thái Kỳ** thay mặt ông Tập, đến thăm và bày tỏ lời chia buồn tới các danh nhân trong giới văn hóa và chuyên gia khoa học kỹ nghệ trong tình trạng kinh tế suy yếu..

Ông Thái Kỳ không ngừng được cho là sẽ thăng chức, điều này có thể đã làm dấy lên sự ghen tị của các viên chức trong nội bộ đảng, vì trước đây có tin đồn là Bí thư Đảng Ủy Tân Cương là **ông Mã Hưng Thụy,** sẽ nhận chức Giám Đốc Văn Phòng Trung Ương.

Ông Tập Cận Bình đang trong nhiệm kỳ thứ 3, ông ta đang tính đến việc đưa “con rối” ra phía trước -giúp ông tránh trách nhiệm về sự suy yếu kinh tế, chính trị nội bộ hỗn loạn, và ngoại giao bị nhiều quốc gia chỉ trích- trong khi ông dùng quân sự để kiểm soát tình hình từ phía sau “con rối”. Nói rõ hơn, ông Tập muốn đóng vai Thái Thượng Hoàng. “Con rối” đó rất có thể là **ông Thái Kỳ.** Đây là “bài bản cũ” của ông Mao Trạch Đông và ông Đặng Tiểu Bình. Thật sự thì ông Đặng Tiểu Bình chưa từng giữ chức lãnh đạo đảng dù chỉ một ngày, nhưng là nhân vật nòng cốt của tập thể lãnh đạo đảng từ phía sau. Ông Giang Trạch Dân cũng bắt chước như vậy.

(ông Thái Kỳ bên trái, và ông Tập Cận Bình)

Nhưng, trường hợp ông Thái Kỳ trở thành lãnh đạo hoặc phó lãnh đạo đảng -dù chỉ trên danh nghĩa- ông ta sẽ bị phản kháng mạnh mẽ ngay trong nội bộ đảng. Đây có thể là nguyên nhân chính khiến phiên họp toàn thể lần thứ ba của Ban Chấp Hành Trung Ương không tổ chức được.

Gần đây có một loạt tin đồn về phu nhân của ông Tập Cận Bình là **bà Bành Lệ Viên,** gia nhập Bộ Chính Trị để đảm nhận vị trí Ủy Viên thứ 25 trong Bộ Chính Trị, đó cũng là thông lệ “Nữ Ủy Viên duy nhất trong Bộ Chính Trị Trung Cộng”.

Hiện nay, những viên chức lãnh đạo chính trị lẫn quân sự, miệng họ vẫn tuyên bố trung thành với ông Tập, nhưng thực chất thì họ có những mưu đồ riêng. Với các mâu thuẫn xã hội nối tiếp nhau xuất

hiện, trong khi quân đội vẫn đang thực hiện cuộc thanh trừng lớn, vì vậy mà ông Tập không thể yên tâm. Hệ thống cầm quyền của ông Tập vô cùng mong manh, đến mức có thể sụp đổ trong nháy mắt. Tất nhiên, ông Tập cũng có thể bắt chước chiêu “dụ rắn ra khỏi hang” của ông Mao, là giảng bầy xem những ai đang nhắm vào vị trí của ông để ông thanh trừng.

Trong bối cảnh hỗn loạn chính trị của Trung Cộng, dù ông Tập cố gắng che đậy nhưng các thành viên trong Ban Thường Vụ Bộ Chính Trị không ngừng lộ diện, trong chuyến thăm tập thể ngay trước Tết Nguyên Đán -ngày 8/2/2024- của ông Tập, họ giả vờ như không có chuyện gì, nhưng **cơn bão chính trị có thể đang hình thành.**

Kết luận. Luôn có những tin đồn đoán trong và ngoài Trung Cộng, các viên chức hần cũng đã nghe ngóng khắp nơi để biết tin tức và ngầm thảo kế hoạch ứng phó. Trong dịp Tết Giáp Thìn vừa qua, các phe nhóm dù bị giám sát chặt chẽ, họ vẫn tìm cách tiếp xúc, thảo luận, và thỏa hiệp với nhau, vì vậy mà nội bộ của Trung Cộng rất có thể sẽ hỗn loạn trong thời gian trước mắt. (tóm lược bài do Viên Minh phiên dịch trong e-mail hoatudo@googlegroups.com ngày 13/2/2024)

2. Sau 45 năm cuộc chiến Việt-Trung từ tháng 2/1979 đến tháng 3/1989.

Nhân kỷ niệm 45 năm cuộc chiến tranh biên giới Việt-Trung từ ngày 17/2/1979, **giới Xã Hội Dân Sự Việt Nam** phổ biến bản “**Tuyên Bố Chung**”, kêu gọi nhóm cầm quyền Việt Nam “*đánh giá đúng lịch sử*” sự kiện này, đồng thời phản đối các khẩu hiệu tuyên truyền về mối bang giao thân hữu giữa hai quốc gia có cùng biên giới.

Các tổ chức **Xã Hội Dân Sự và hàng chục cá nhân** nêu một số yêu cầu với nhà cầm quyền Việt Cộng: “*Đưa cuộc chiến tranh tự vệ 1979 vào sử sách, báo chí, truyền hình loan tin rộng rãi trong và ngoài nước, đưa hình ảnh cuộc chiến vào các viện bảo tàng lịch sử, tổ chức công khai lễ tưởng niệm đồng bào và chiến sĩ đã hy sinh trong cuộc chiến tranh tự vệ chống xâm lược Trung Cộng, và đưa vào giảng dạy trong các nhà trường.*”

Ngày 14/2/2024, tổ chức **Lập Quyền Dân, Diễn Đàn Xã Hội Dân Sự, Câu Lạc Bộ Nguyễn Trọng Vĩnh, Câu Lạc Bộ Lê Hiếu Đằng, Câu Lạc Bộ Phan Tây Hồ**, cùng các cựu công chức và những người lên tiếng về bản chất bá quyền của Trung Cộng, cùng ký tên vào bản Tuyên Bố Chung được chia sẻ rộng rãi trên hệ thống internet.

Từ Hà Nội, **Giáo Sư Nguyễn Đình Cống**, một trong những người ký bản **Tuyên Bố Chung**, nêu ý kiến với đài VOA rằng: “*Sự kiện ngày 17/2/1979 là bài học lịch sử mà các thế hệ người Việt cần phải ghi nhớ. Cuộc chiến năm 1979 ở biên giới, rõ ràng là một hành động trá trở của Trung Cộng thời Đặng Tiểu Bình. Ông Đặng Tiểu Bình ngang nhiên cho rằng, phải dạy cho Việt Nam một bài học. Nguyên nhân sâu xa là Trung Cộng đánh để trả thù việc quân Việt Nam đánh Pol Pot ở Campuchia, vì Pol Pot được Trung Cộng ủng hộ rất mạnh. Đó là một cuộc chiến tranh mà dân Việt Nam cần phải ghi nhớ.*”

Giáo sư Nguyễn Đình Cống trong ngành xây dựng, từng nhận danh hiệu “Nhà Giáo Nhân Dân”, đã từ bỏ Đảng, nhấn mạnh bản tuyên bố rằng: “*Trung Cộng điều động 600.000 quân cùng 400 chiến xa xâm lăng 6 tỉnh biên giới Việt Nam...*”

Ngày 16/2/2024, Bà **Sương Quỳnh** ở Đà Lạt, một thành viên của **Câu Lạc Bộ Lê Hiếu Đằng**, nêu ý kiến cá nhân của bà với đài VOA, rằng: “*Chúng tôi mong muốn nhà cầm quyền Việt Nam phải công nhận cuộc chiến này vì lịch sử là lịch sử, để người dân Việt Nam biết về sự thật của cuộc chiến đẫm máu. Tôi ủng hộ những lời kêu gọi của các trí thức, và muốn rằng nhà cầm quyền Việt Nam phải lắng nghe những điều đó.*”

Các nhóm **Xã Hội Dân Sự** và các trí thức này nhận thấy rằng: “*Từ trước đến nay nhà nước không tổ chức lễ tưởng niệm ngày 17/2, nhưng chúng tôi cùng các nhóm độc lập khác và cộng đồng mạng “lê*

dân”, thường tổ chức thấp hương ở các khu vực khác nhau để ghi nhớ sự kiện này. Chúng tôi cũng cho đài VOA biết rằng: “Việc tưởng niệm này -dù với quy mô rất nhỏ- vậy mà vẫn bị nhà cầm quyền ngăn cản, cấm đoán. Sao nhà cầm quyền Việt Nam sợ Trung Cộng quá vậy?”

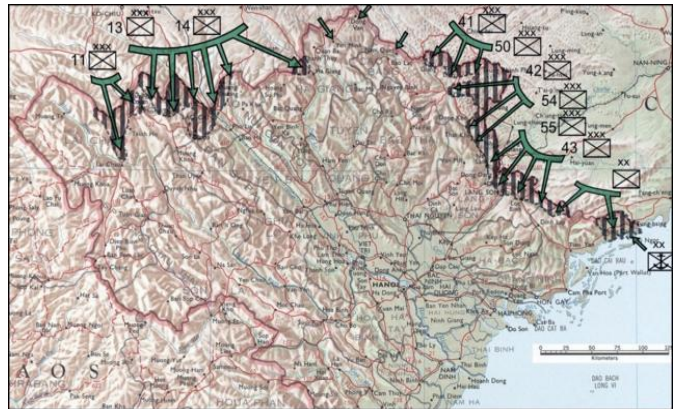
Bản **Tuyên Bố Chung** có đoạn: “Việt Nam là quốc gia láng giềng của Trung Cộng, Việt Nam cần một môi trường hòa bình, hợp tác bình đẳng, cùng phát triển. Nhưng **lịch sử là lịch sử**, lịch sử phải được đánh giá đúng sự thật và không thể lãng quên, vì lịch sử tự vệ của Việt Nam chống Trung Cộng xâm lược là máu xương của toàn dân tộc trải dài suốt 4.000 năm lịch sử”.

Các nhóm **Xã Hội Dân Sự** cho rằng: “Chiến tranh biên giới ngày 17/2/1979, và những gây hấn liên tiếp trên vùng biển chủ quyền của Việt Nam cho đến hôm nay, đã cho toàn thể nhân dân Việt nam cũng như toàn nhân loại hiểu một cách chính xác rằng, Trung Cộng sẵn sàng tiêu diệt bất cứ ai, bất cứ lúc nào, khi cần thiết”. Vì vậy mà các khẩu hiệu “đồng chí”, “cùng hệ tư tưởng”, “cùng chung vận mệnh” chỉ là “xảo trá dối lừa, chẳng có ý nghĩa gì trong bang giao giữa hai nước”.

Hồi tháng 1/2022, trong một hành động làm dư luận chú ý, là Thủ Tướng Phạm Minh Chính, đến thấp hương tại khu tưởng niệm các anh hùng liệt sĩ Pò Hèn, thành phố Móng Cái, Quảng Ninh, để tưởng niệm các liệt sĩ của đất nước đã ngã xuống trong cuộc chiến này. Từ trước đến nay, nhà cầm quyền luôn kiểm soát chặt chẽ các hoạt động đông người liên quan đến Trung Cộng, và ngăn cấm các hoạt động tưởng niệm do các nhóm dân sự tổ chức.

Vấn phát biểu của bà **Sương Quỳnh**: “Tôi thấy ông Thủ Tướng đến thấp hương, nhưng người dân đến thấp hương tưởng niệm thì bị ngăn cản. Tại sao vậy?”.

Giáo sư Vũ Minh Giang -Phó Chủ Tịch Hội Khoa Học Lịch Sử Việt Nam- nhận định: “Chúng ta nhìn lại sự kiện này, định vị về tính chất của cuộc chiến, không phải là để khắc sâu hận thù mà là để nhắc nhở trong bang giao giữa hai nước có một vết hằn như vậy, có một cái hố ngăn cách như vậy. Bây giờ chúng ta bước qua cái hố đó bằng cây cầu hữu nghị. Chúng ta luôn luôn nhớ là dưới gầm cầu có cái hố ấy, như một sự nhắc nhở trong tương lai không bao giờ để nó tái diễn”.

Xin nhắc lại là **ngày 17/2/1979**, Trung Cộng xua quân tấn công 6 tỉnh biên giới phía bắc Việt Nam, gồm **Lai Châu, Lào Cai, Hà Giang, Cao Bằng, Lạng Sơn, và Quảng Ninh**. Báo chí trong nước loan tin Trung Cộng điều động cả Hải Quân lẫn Không Quân, cùng với 600.000 quân bộ chiến và Pháo Binh mở đầu cuộc tấn công.

Ngày 5/3/1979, nhà cầm quyền Việt Nam ra lệnh tổng động viên để chống trả.

Trong cùng ngày -5/3/1979- Trung Cộng tuyên bố đã hoàn thành mục tiêu dạy cho Việt Nam bài học, chiến thắng, và bắt đầu rút quân. (tóm lược bài trên e-mail dienbienhoabinh ngày 17/2/2024 dẫn tin từ đài VOA cùng ngày 17/2/2024)

3. Bộ Công An Việt Cộng lại bắt dân đổi thẻ căn cước mới.

Ngày đầu năm 2024, dư luận xã hội ở Việt Nam một lần nữa lại phẫn nộ về việc Bộ Công An Việt Cộng vừa công bố quy định, đổi giấy tờ tùy thân theo mẫu mới của Luật Căn Cước.

Đây là lần thứ hai -kể từ năm 2021- người dân ở Việt Nam sẽ phải thay thẻ tùy thân mới. Hay là lần thứ bảy, trong vòng 10 năm qua.

Việc thay đổi xoành xoạch giấy tờ tùy thân của công dân, không chỉ làm dư luận xã hội phẫn nộ mà kể cả truyền thông nhà nước cũng phẫn nộ không kém. **Báo Tiền Phong ngày 22/10/2023**, có bản tin với tiêu đề bằng câu hỏi: “**Đổi tên “Căn Cước Công Dân” thành “Thẻ Căn Cước” có lợi gì cho người dân?**”

Theo **báo Tiền Phong**, thì Bộ Công An cho rằng: “*Dự thảo Luật Căn Cước lược bỏ một số chi tiết nhằm tạo điều kiện thuận lợi hơn cho người dân, giảm phức tạp trong thủ tục hành chính, và bảo đảm tính riêng tư, nhưng điều đó dư luận xã hội thấy không thuyết phục*”.

Theo giới quan sát cũng như truyền thông nhà nước tiết lộ một tin tức đáng quan tâm: “*Cho đến nay, đã có gần 80 triệu “Thẻ Căn Cước Công Dân” gắn chip được Bộ Công An cấp cho người dân. Hơn nữa, không chỉ có thẻ căn cước công dân, mà kể cả các mẫu giấy tờ khác do Bộ Công An quản trị và ban hành, như: Giấy phép lái xe, mẫu sổ thông hành (passport), ..v.v.... cũng được sửa đổi liên tục trong thời gian ngắn, với nhiều lý do khác nhau*”.

Theo giới phân tích nhận xét: “*Mỗi phôi thẻ căn cước nếu bị tăng giá thêm 1.000 đồng, nếu nhân với 80 triệu phôi, sẽ là một số tiền không hề nhỏ. Điều đó khiến công luận nghi ngờ và đặt câu hỏi, có hay không “việc trục lợi của nhóm lợi ích nằm trong Bộ Công An khi liên tục đổi căn cước công dân?”*”

Theo truyền thông nhà nước thì trong thời gian thảo luận về Dự Luật Căn Cước mới đây, có một số Đại Biểu Quốc Hội nêu ý kiến rằng: “*Việc thay đổi giấy tờ tùy thân quá nhiều như hiện nay, sẽ tạo dư luận không tốt trong nhân dân. Khi giải trình trước Quốc Hội, Đại Tướng Tô Lâm -Bộ Trưởng Bộ Công An, biện minh rằng; Việc đổi mẫu thẻ căn cước là việc phù hợp, không tác động đến chi ngân sách nhà nước, chi phí của xã hội, cũng như tâm lý người dân.*”

(mẫu thẻ Căn Cước mới)

Phát biểu của ông Tô Lâm, ngay lập tức bị ông Nguyễn Sĩ Dũng -cựu Phó Chủ Nhiệm Văn Phòng Quốc Hội- phản bác trên báo Tuổi Trẻ ngày 29/11/2023, cho rằng “*Khi luật pháp được ban hành mới, hoặc được sửa đổi thì chi phí sẽ phát sinh*”.

Bình luận về nguyên nhân con đường đi lòng vòng của thẻ căn cước công dân, dư luận xã hội đánh giá: “*Nếu nhìn lại hành trình “vòng vèo” của hệ thống giấy tờ tùy thân của công dân Việt Nam, sau 78 năm cầm quyền của đảng cộng sản Việt Nam, người ta mới thấy rõ thế nào là “đỉnh cao trí tuệ*”.

Theo **ông Ngô Anh Tuấn** -Luật Sư nhân quyền- nhận xét: “*Mỗi lãnh đạo lên thì đều có sự thay đổi và muốn có được dấu ấn gì đấy trong nhiệm kỳ. Thế nhưng, thay vì dấu ấn tốt thì để lại ti vết. Tôi nghĩ họ đi lòng vòng do nhận thức từ lãnh đạo, và cả từ Ban Cố Vấn nữa*”.

Ý kiến vừa kể phù hợp với đánh giá của công luận khi cho rằng: “*Đây là một việc nhỏ, nhưng đã bộc lộ một thứ tư duy thiên cận, thiếu tầm nhìn, và không ổn định của bộ máy nhà nước ở Việt Nam hiện nay. Cũng như thế, một sự vô trách nhiệm, không chỉ gây thiệt hại cho ngân sách và sự phiền phức cho người dân*”.

Tiến Sĩ Mạc Văn Trang từ Sài Gòn viết trên Facebook: “*Thẻ căn cước là sự kiện vừa bi, vừa hài. Chuyện về tên gọi loại giấy tờ tùy thân này không phải là chuyện nhỏ, nó phản ánh toàn bộ (Tô Lâm)*”

cung cách quản trị của “nhà nước. Từ ngày “cách mạng” đến nay, mọi thứ vận động theo quy luật “đèn cù” chạy tít mù nhưng sau khi quay vòng thì về lại chỗ ban đầu”.

Trên mạng xã hội đã có các ý kiến chỉ trích trực tiếp Bộ Công An, cũng như Bộ Trưởng Tô Lâm khi cho rằng: “*Thời Pháp bọn nó ác thế mà một cổ chỉ có hai tròng, thời này luôn hô hào là thiên đàng, là nhân văn mà một cổ có đến cả ngàn tròng. Bộ Công An dưới thời Tô Lâm, liên tiếp đề ra các chính sách móc túi dân, cứ 10 chính sách thì hết chín chính sách đi ngược lòng dân và hại dân. Trong vòng 10 năm, sáu lần đổi mẫu giấy tờ tùy thân. Đúng là bọn đầy tớ phản chủ*”.

Mới nhất là **nhà báo Nguyễn Thông** từ Sài Gòn, trong “status” với tựa đề “**Lại Thay,**” đăng trên trang Facebook cá nhân, cảm thán: “*Việc Bộ Công An đề ra mẫu căn cước mới sẽ áp dụng từ ngày 1/7/2024, thay cho mẫu căn cước công dân đang dùng, với lý do để phù hợp với luật căn cước, quả thật không còn gì để chê nữa, bởi hết mức rồi. Còn nếu các chú có những dự định nào khác nữa thì làm luôn một thể đi, chứ cứ vài năm thay đổi một lần, mệt quá rồi. Thứ cần thay không phải là cái thẻ, mà là những cái “bộ não của nhóm cầm quyền*”. (tóm lược bài của Thanh Hà trong Hương Xa Radio # 841 ngày 14/2/2024)

Vấn xoay quanh thẻ căn cước.

Người ta nhìn lại tên cái thẻ tùy thân từ cái thời miền Bắc xã hội chủ nghĩa, rồi sau này là cả nước dưới cái tên Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, sau 78 năm thay đổi lòng vòng, để rồi trở lại Thẻ Căn Cước.

- Thời Pháp thuộc **đến năm 1945**, gọi là **Thẻ Căn Cước**.
- Năm 1946, Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, gọi là **Thẻ Công Dân**.
- Năm 1957, Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, đổi thành **Giấy Chứng Minh**.
- Năm 1964, Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, lại đổi tên là **Giấy Chứng Nhận Căn Cước**.
- Năm 1976, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, lại đổi là **Giấy Chứng Minh Nhân Dân**.
- Năm 1999, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, lại đổi thành **Chứng Minh Nhân Dân** với 9 số.
- Năm 2012, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, lại đổi thành **Chứng Minh Nhân Dân** với 12 số giống như của Trung Cộng.
- Năm 2014, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, lại đổi thành **Thẻ Căn Cước Công Dân**.
- Ngày 1/7/2024 tới đây, Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, vòng lại cái tên **Thẻ Căn Cước**, y chang thời Pháp thuộc.

Theo báo Thanh Niên ngày 1/1/2016: “**Bộ Công An cấp Thẻ Căn Cước Công Dân có gắn mã vạch** cho người dân tại 16/63 tỉnh và thành phố **sử dụng vĩnh viễn**, trong khi 47 tỉnh và thành phố vẫn sử dụng **Thẻ Chứng Minh Nhân Dân** vì Bộ Công An chưa đủ cơ sở vật chất và kỹ thuật”.

“*Vậy là xã hội Việt Nam thời Việt Cộng có hai loại thẻ tùy thân: “Thẻ Căn Cước Công Dân” vĩnh viễn, và “Thẻ Căn Cước” sắp được cấp phát, có thời hạn chẳng?”* (tóm lược bài của Tịnh Khê cũng trong Hương Xa Radio # 841 ngày 14/2/2024)

4. Sinh viên Việt Nam thời Việt Cộng thực tập tại Nhật Bản trộm cắp bị bắt.

Bốn “thực tập sinh” Việt Nam tại Nhật Bản đã bị bắt với cáo buộc dính dáng đến 66 vụ trộm cắp tại thủ đô Tokyo và bảy tỉnh. Cảnh Sát Nhật Bản cũng đang truy nã một phụ nữ Việt Nam, được cho là người cầm đầu đường dây này từ Việt Nam.

Báo chí Nhật Bản có bản tin: “*Nhóm bốn người này gồm hai nam và hai nữ, nhập cảnh lần cuối cùng vào Nhật Bản hồi tháng 9/2023 với “visa thực tập sinh”, đã ăn cắp tại nhiều cửa hàng **Uniqlo**. Cảnh Sát chưa cho biết tên của nhóm người này, chỉ biết họ trong độ tuổi 30 đến 40*”.

(một trong những cửa hàng Uniqlo)

Các nguồn tin nói với **báo Asahi** rằng: “Bốn người này không biết nhau, nhưng đều liên lạc trực tiếp với một phụ nữ khoảng 40 tuổi đang ở Việt Nam, yêu cầu họ ăn cắp quần áo kích cỡ, màu sắc, kiểu mẫu. Tên người phụ nữ cũng không được thông báo, nhưng giới chức Nhật đã gửi truy nã sang Việt Nam”.

“Nhóm này được đưa sang Nhật Bản lần đầu tiên vào năm 2018 với “visa du học sinh” hoặc “visa thực tập sinh”, thật ra là những người chuyên môn ăn cắp. Họ ăn cắp áo quần tại các cửa hàng ở thủ đô Tokyo, tại Fukuoka, và Kansa miền trung Nhật Bản. Họ ăn cắp nhiều đến mức ngày nào cũng chất đầy vào va li để chuyển về Việt Nam. Tổng số lần được Cảnh Sát xác định là **66 lần ăn cắp** -từ năm 2018 đến đầu năm 2024- với **5.237 món hàng** ăn cắp trị giá khoảng 3 tỷ 200 triệu đồng bạc Việt Cộng, gồm cả những áo khoác mùa đông nhồi lông mà nhiều khách hàng ngoại quốc tìm mua”.

Báo Hoa Nam Buổi Sáng (SCMP) viết rằng: “Đường dây trộm cắp này gióng lên hồi chuông về sự gia tăng của nạn trộm cắp xuyên biên giới do sức hấp dẫn của các mặt hàng phẩm chất cao của Nhật Bản. Vụ việc cũng làm dấy lên câu hỏi về “chương trình thị thực visa thực tập sinh của chính phủ Việt Cộng, cũng như lo ngại về kiểm soát an ninh tại Nhật Bản. Với hành động của “du học sinh” hoặc “xuất cảng lao động”, sang Nhật Bản ăn cắp sản phẩm của Nhật gửi về Việt Nam bán để kiếm thêm tiền không còn là điều xa lạ. Tại Việt Nam đã có cửa hàng Uniqlo, nhưng nhiều người vẫn cho rằng hàng ở bên Nhật có phẩm chất tốt hơn hàng bày bán tại Việt Nam, dù cùng một thương hiệu. Vì vậy mà Uniqlo tại Nhật Bản được họ nhắm tới”.

Cảnh Sát Nhật Bản cho biết thêm: “Nhóm này đã sử dụng một loại túi đặc biệt để đựng đồ ăn cắp nhằm tránh hệ thống chuông báo động. Một số người Việt Nam đã bị bắt trong những năm gần đây, vì tội trộm trái cây và thậm chí cả gia súc từ các trang trại ở những vùng xa xôi của Nhật Bản, rồi bán cho bạn bè và đồng hương”.

Tháng 1/2024, Cảnh Sát tỉnh Gifu -miền trung Nhật Bản- bắt giữ một nhóm 22 công dân Việt Nam với cáo buộc **tội trộm 191 xe hơi từ 18 tỉnh**. Băng nhóm này nhằm vào những chiếc xe có giá trị ước tính khoảng 380 triệu Yen trở lên (hơn 62 tỷ đồng Việt Cộng).

Báo Hoa Nam Buổi Sáng (SMCP) dẫn lời của **Shinichi Ishizuka** -người sáng lập tổ chức tư vấn tương lai Tư Pháp Hình Sự, trụ sở tại Tokyo- nói rằng: “Có tin tức nhiều người Việt Nam sang Nhật Bản theo diện “thực tập sinh” của chính phủ đang gặp khó khăn. Rất có thể vì Nhật bản đã có những biện pháp ngăn chặn những loại tội phạm có tổ chức này”.

Báo Asahi đưa tin: “Ngoài những nhóm bị bắt kể trên, trong năm 2021 và 2022, Cảnh Sát Nhật Bản đã điều tra 4.108 vụ trộm cắp, và bắt giữ 1.137 người Việt Nam”. (tóm lược bài viết trong e-mail tienggoinongsong@googlegroups.com ngày 14/2/2024)

Mới nhất là **ngày 13/2/2024**, trang Facebook của Bill Hoàng Phương cho biết: “**Khách sạn Takashima** tại Tokyo, Nhật Bản, bất mãn vì tình trạng người Việt Nam có passport Việt Cộng đã nhiều lần trộm cắp khăn của khách sạn, nên họ đã viết tẩm bằng “cắm cửa” luôn người Việt Nam có passport Việt Cộng. Nội dung của tẩm bằng viết rằng: “Kẻ trộm khăn Việt Nam xem trên camera an ninh, thanh toán 2000 yen (tương đương khoảng 300 ngàn đồng Việt Cộng) tại quầy tiếp tân. Người Việt Nam với passport Việt Cộng không thể sử dụng khách sạn này nữa”.

“Được biết, tình trạng người Việt Nam có passport Việt Cộng ăn cắp ăn trộm ở Nhật Bản xảy ra rất phổ biến, và họ là người ngoại quốc vi phạm luật pháp nhiều nhất ở Nhật Bản, nhiều đến mức Cảnh Sát Nhật Bản phải học tiếng Việt Nam để có thể dễ dàng bắt nghi phạm, khiến nhiều người Việt Nam sống ở Nhật Bản chỉ biết cười ra nước mắt”. (bài của đài SBTN ngày 17/2/2024 trong Diễn Đàn Ba Cây Trúc ngày 23/2/2024)

Tôi thêm chữ Việt Cộng vào để phân biệt với Cộng Đồng Việt Nam Tị Nạn Cộng Sản tại hải ngoại. Phạm Bá Hoa.

Kết luận.

Tôi chọn lọc và sử dụng bài văn bài thơ của các tác giả nói lên sự thật trong xã hội Việt Nam thời cộng sản để mọi người Việt Nam trong nước nói chung, và Các Anh trong quân đội nói riêng, nhận rõ **bản chất của Đảng Cộng Sản Việt Nam là độc tài + dối trá + tỵ cao + tham nhũng.**

“**Độc Tài**” là khi cầm quyền, họ vẫn tổ chức Lập Pháp + Hành Pháp + Tư Pháp, nhưng tất cả nhân vật đứng đầu của các tổ chức từ trung ương đến tận góc ngách các địa phương, đều là đảng viên nắm giữ, cộng thêm “đảng ủy” bên cạnh các tổ chức đó để thi hành lệnh của Bộ Chính Trị, mà Bộ Chính Trị không bị cơ quan nào giám sát cả. Nói rõ hơn, Bộ Chính Trị đứng trên đầu Tổ Quốc và Dân Tộc. “Đảng” là trên hết, còn Tổ Quốc với Dân Tộc chẳng có ý nghĩa gì với nhóm cầm quyền Việt Cộng.

(Các Anh hãy đọc lời của TBT Nguyễn Văn Linh bên cạnh)

“**Dối Trá**”, vì người dân không bao giờ chấp nhận chế độ độc tài, nên nhóm cầm quyền phải dối trá và buộc người dân phải tin vào họ, bằng cách áp dụng chính sách giáo dục dối trá trong hệ thống học đường, trong khi chính sách tuyên truyền của Ban Tuyên Giáo Trung Ương, sử dụng cả hệ thống truyền thông phát thanh phát hình và báo chí sách vở nhà nước để giáo dục toàn xã hội, và tụyện nhiên không có báo chí tư nhân.

(Các Anh hãy đọc lời của bà Nguyễn Thị Từ Huy bên cạnh)

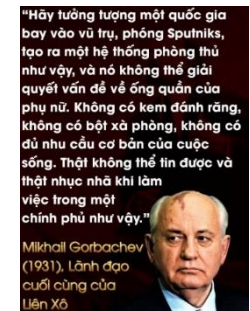
“**Tỵ Cao**” là khi thành lập đảng cộng sản Việt Nam họ tỵ xưng là “đại diện cho giai cấp công nhân và nông dân”, mà hai giai cấp này mức độ hiểu biết rất giới hạn, vậy mà nhóm đảng viên trong Trung Ương Đảng luôn tỵ xưng là “đỉnh cao trí tuệ”. Trí tuệ thông thường còn không có, mà lại tỵ xưng **đỉnh cao** trí tuệ. Đó là, sau khi chiếm Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi tháng 4/1975, họ nhận ra người dân Việt Nam Cộng Hòa được hưởng chính sách giáo dục “Nhân Bản - Dân Tộc - Khai Phóng”, nên người dân có đức tính nhân hậu, ăn nói nhẹ nhàng, giao tiếp nhân sự với lòng nhân ái, và giới trí thức với những bằng cấp đại học và trên đại học.

Thấy vậy, nhóm cầm quyền Việt Cộng bày ra cái gọi là “chính sách học tại chức”. Tức là, vẫn ngồi tại ghế Chủ Tịch hay Bí Thư tỉnh này tỉnh khác, Phó Thủ Tướng hay Thủ Tướng, thậm chí là Chủ Tịch Nước hay Tổng Bí Thư Đảng, ..v..v.. ghi tên vào đại học A hay đại học B, Đảng Ủy trường đại học đó ra lệnh phát bằng cấp. Vậy là căn cứ theo những bằng cấp -nhưng không có kiến thức- rồi cùng nhau tỵ xưng là “đỉnh cao trí tuệ” dù trong bộ não của họ chỉ là bùn đen nhầy nhụa.

(Các Anh hãy đọc lời của ông Gorbachev bên cạnh)

Và “**Tham Nhũng**”, vì luật pháp là để bảo vệ đảng, nên những đảng viên cầm quyền từ trung ương xuống đến địa phương chỉ cần cùng phe nhóm với Tổng Bí Thư là mạnh tay tham nhũng. Có bị bắt thì chia cho tòa án một số tiền nào đó gọi là “khắc phục hậu quả” thì nhận bản án nhẹ. Rồi trong thời gian ngồi tù, tù nhân cần bất cứ thứ gì mà nhà tù cấm, cứ chi tiền cho các Quản Giáo thì có ngay. Hằng năm có những dịp đặc xá, cứ rải cho Chánh và Phó Giám Thị một mớ là ra tù sớm thôi. Trại giam T16 thuộc Bộ Công An, đặc biệt nhốt tù tham nhũng là Tướng Công An lẫn Tướng Quân Đội, rồi Bộ Trưởng Thứ Trưởng, Tổng Giám Đốc Giám Đốc ..v..v..., hưởng dẫn như vậy mà.

Vì vậy mà tôi vững tin là trong hàng ngũ lãnh đạo Việt Cộng hỗn loạn, hoặc Trung Cộng hỗn loạn, đó là cơ hội giúp Các Anh cùng đồng bào đứng lên diệt trừ chế độ độc đảng độc tài và độc ác trên quê

hương Việt Nam, trong khi Cộng Đồng Chúng Tôi Tị Nạn Việt Cộng tại hải ngoại, rất nhiều thuận lợi để vận động các quốc gia trợ giúp chúng ta cùng xây dựng chế độ Dân Chủ Tự Do và phát triển toàn diện, cùng lúc hòa nhập vào cộng đồng thế giới. Từ đó, người Việt Nam chúng ta sẽ ngẩng cao đầu giữa thế giới văn minh lịch sử, được hãnh diện trước những người ngoại quốc đến Việt Nam du lịch, tìm hiểu nếp sống văn hóa dân tộc với chiều dài lịch sử ngàn năm trước đã lừng danh thế giới.

Hãy nhớ, “**Tự do** là nền tảng cho sự thịnh vượng của đất nước. **Dân chủ** là nền tảng cho sự phát triển bền vững. **Muốn được sống trong Tự Do Dân Chủ, chính chúng ta phải tranh đấu**, vì Tự Do Dân Chủ không phải là quà tặng./.

Texas, ngày 01 tháng 03 năm 2024

Phạm Bá Hoa

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/phambahoa.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM